

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľke **E. T.**, bývajúcej v Ž., ktorá zomrela X., za účasti dedičov **Ing. Ľ. T.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. N. K., advokátkou so sídlom v Ž., a **Ing. J. T.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. V. J., advokátom so sídlom v Ž., vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 15 D 700/2008, o dovolaní Ing. Ľ. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2009 sp. zn. 5 CoD 21/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Ing. Ľ. T. je povinný zaplatiť do 3 dní Ing. J. T. náhradu trov dovolacieho konania 603,06 € do rúk JUDr. V. J., advokáta so sídlom v Ž..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením zo 4. mája 2009 č.k. 15 D 700/2008-282 výrokom **I.** určil „všeobecnú cenu majetku poručiteľky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej len „BSM“) v sume 1 309 741 Sk (43 475,44 €), výšku dlhov v BSM sumou 100 000 Sk (3 319,39 €) a čistú hodnotu dedičstva v BSM v sume 1 209 741 Sk (40 156,05 €“. Uviedol, že z BSM poručiteľky a jej zomrelého manžela Ing. J. T. st. do dedičstva patrí: „2/10 domu č. s. X. v katastrálnom území Ž. postaveného na parcele č. X. zapísaného na liste vlastníctva č. X. v hodnote 278 284 Sk, 1/4 rekreačnej chaty v katastrálnom území S. spolu s parcelou č. X., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. X., v hodnote 62 184,75 Sk, finančná pohľadávka voči Ing. Ľ. T. za prevod 2/10 domu č. s. X. v katastrálnom území Ž., 1/4 rekreačnej chaty a 1/4 parcele č. X. v katastrálnom území S. na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu v Žiline č. D 750/2001, Dnot 92/2001 spolu

v sume 340 468,75 Sk, 1/2 finančnej hotovosti vo výške 4 905,81 USD, pôvodne vedená na devízovom účte v S., a.s., pobočka Ž., č. účtu X. viazaný na účet č. X., Ing. J. T. st. účty zrušené a prevedené na účty Ing. J. T. st. číslo X. a číslo X. vedené v S., a.s., pobočka Ž., v sume 238 324 Sk, 1/2 finančnej hotovosti vo výške 9,20 USD, vedená na účte v S., a.s., pobočka Ž., č. účtu X., SPOROŽíro v CM, v hodnote 447,12 Sk, 1/2 finančnej hotovosti vedenej na účte v S., a.s., pobočka Ž., č. účtu X., SPOROŽíro na meno Ing. J. T. st., v hodnote 13 445,93 Sk“. Ďalej určil, čo patrí „pozostalému manželovi, t.č. nebohému Ing. J. T. st.“. Vo výroku **II.** určil všeobecnú cenu majetku poručiťky v sume 1 286 306,55 Sk (42 697,56 €), výšku dlhov sumou 178 284 Sk (5 917,94 €) a čistú hodnotu sumou 1 108 022,55 Sk (36 779,62 €). Výrokom **III.** súd prvého stupňa potvrdil nadobudnutie dedičstva Ing. Ľ. T. (pokiaľ ide o veci a práva bližšie označené v tejto výrokovej časti uznesenia), ďalej konštatoval, „čo patrí do dedičstva po neb. Ing. J. T. st.“ a napokon uviedol, že „Ing. J. T. nadobudol 1/3 náhradovej pohľadávky poručiťky v prospech Ing. J. T. st. vo výške 59 428 Sk“. Vo výroku **IV.** určil odmenu a hotové výdavky súdneho komisára. Toto uznesenie napadol odvolaním Ing. J. T.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením z 30. septembra 2009 sp. zn. 5 CoD 21/2009 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.). V odôvodnení poukázal na viaceré procesné a vecné pochybenia a tiež na to, že dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa nie sú dostatočne vysvetlené. Medzi skutkovými zisteniami a ich právnym posúdením je značný nesúlad a skutkové podklady pre rozhodnutie (najmä pokiaľ ide o zistenie ceny nehnuteľností patriacich do BSM a pokiaľ ide o následné vyporiadanie BSM a určenie ceny majetku patriaceho do dedičstva) sú nedostatočné. Neúplné a nesprávne sú tiež zistenia súdu prvého stupňa, na základe ktorých by bolo možné posúdiť, kto z dedičov má väčšie predpoklady pre obhospodarovanie poľnohospodárskej a lesnej pôdy.

Zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol dovolaním Ing. Ľ. T.. V dovolaní uviedol, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). K tejto vade podľa jeho názoru došlo tým, že odvolací súd sa dôsledne nezaoberal otázkou, či odvolanie Ing. J. T. proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo podané v zákonom stanovenej lehote. Prehliadol, že odvolanie bolo podané oneskorene a malo byť z tohto dôvodu odmietnuté podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Nepostupoval preto správne, keď pristúpil k vecnému preskúmaniu uznesenia

súdu prvého stupňa. Z týchto dôvodov dovolateľ žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žiadal tiež, aby mu dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania 1 039,60 €.

Ing. J. T. vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolanie podal včas. Na preukázanie svojho tvrdenia pripojil fotokópiu poštového podacieho lístka. Žiadal dovolanie „zamietnuť“ a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania 1 221,32 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovoláním napadnuté zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, teda uznesenie nevykazujúce znaky ani jedného z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; prípustnosť podaného dovolania preto

z týchto ustanovení nevyplýva. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu prvého stupňa, nie je prípustné dovolanie z iných dôvodov, než sú uvedené v § 237 O.s.p. (viď bližšie R 34/1995).

Podľa názoru dovolateľa došlo v konaní k tzv. inej procesnej vade konania (než uvedenej v § 237 O.s.p.) majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je vada tejto procesnej povahy považovaná za relevantný dovolací dôvod, ktorý ale môže byť úspešne uplatnený len v procesne prípustnom dovolaní (sama táto vada prípustnosť dovolania nezakladá).

Dovolací súd vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Zo spisu vyplýva, že uznesenie Okresného súdu Žilina zo 4. mája 2009 č. k. 15 D 700/2008-282 bolo Ing. J. T. doručované poštou 19. júna 2009; Ing. Ľ. T. bolo poštou doručené 22. júna 2009. Na č. l. 292 spisu je založené oznámenie právneho zástupcu Ing. J. T. z 29. apríla 2009 (doručené Okresnému súdu Žilina 5. mája 2009), prílohou ktorého je plnomocenstvo zo 17. apríla 2009 udelené Ing. J. T. advokátovi JUDr. V. J.. Od 5. mája 2009 mal teda súd prvého stupňa vedomosť o tom, že tento dedič je zastúpený menovaným advokátom. Ing. J. T., zastúpený týmto advokátom, písomne požiadal súd prvého stupňa, aby predmetné uznesenie doručil v súlade so zákonom jeho právnomu zástupcovi. Pokiaľ súd prvého stupňa napriek tomu doručoval predmetné uznesenie (len) priamo Ing. J. T. (19. júna 2009), bol jeho postup nesprávny a takéto doručenie nemohlo mať účinky, ktoré zákon spája s riadnym doručením.

Ak má totiž účastník konania zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (viď tiež § 49 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Obsah spisu nesvedčí o tom, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo doručené advokátovi JUDr. V. J.. Doručenie predmetného uznesenia priamo Ing. J. T. (19. júna 2009), ktoré nemalo účinky riadneho doručenia, nemohlo mať za následok ani začatie plynutia odvolacej lehoty. Len riadne a predpisu vyhovujúce doručenie má ten dôsledok, že lehota na odvolanie začne plynúť osobe, ktorej sa doručuje (R 19/1968).

Z uvedeného vyplýva, že bez ohľadu na to, či odvolanie Ing. J. T. z 3. júla 2009 bolo podané v podateľni Okresného súdu Žilina dňa 8. júla 2009 (ako tvrdí v dovolaní Ing. Ľ. T.), alebo na pošte dňa 6. júla 2009 (ako uvádza Ing. J. T. vo vyjadrení k dovolaniu), bol tento opravný prostriedok podaný včas. Postup odvolacieho súdu, ktorý odvolanie neodmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a na jeho základe pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti odvolaním napadnutého uznesenia, zodpovedal preto zákonu. Takýto procesný postup odvolacieho súdu nemal za následok vadu dovolateľom vytýkanú (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) ani procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ odvolaciemu súdu vytyka, že v zrušujúcom uznesení bližšie nevysvetlil a nekonkretizoval, ako dospel k záveru o včasnom podaní odvolania, dovolací súd uvádza, že na základe uznesenia občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 111/1998 uverejnený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, z ktorého vyplýva, že „konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) aj vtedy, ak odvolací súd svoj právny záver riadne neodôvodnil, takže jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný“. Dovolateľom tvrdená nesprávnosť (nepreskúmateľnosť rozhodnutia) nezakladá prípustnosť dovolania, lebo nejde o vadu v zmysle § 237 O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie Ing. Ľ. T. nie je prípustné podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. ani podľa § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému Ing. J. T. vzniklo právo na náhradu trov konania proti Ing. Ľ. T., ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Ing. J. T. vo vyjadrení k dovolaniu požiadal o priznanie náhrady trov dovolacieho konania a požadovanú náhradu vyčíslil. Najvyšší súd Slovenskej republiky mu v súlade so zaužívanou praxou dovolacieho súdu priznal náhradu trov dovolacieho konania vo výške zodpovedajúcej odmene advokáta za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu vypracované advokátom, ktorý ho zastupoval už na súdoch nižších stupňov). Vychádzal z § 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Ing. J. T. priznal náhradu trov dovolacieho konania v celkovej výške 603,06 € [499,57 € + 7,21 € (režijný paušál) + 96,28 € (DPH)].

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková